

عنوان	آشنایی با روشهای پرورش صدف مروارید ساز لب سیاه
نویسنده	
مترجم	

صدف مروارید ساز لب سیاه یک گونه با اهمیت است که در منطقه اقیانوس هند وجود دارد و به دلیل پوسته زیبایی که دارای یک خط شفاف و پوشش رنگین کمانی می باشد، از دیگر گونه ها متمایز است. در قدیم از پوسته زیبای این صدف برای ساختن و تزئین جواهر استفاده می شد. همچنین در ابزارهایی همچون قلاب ماهیگیری و چاقو مورد استفاده قرار می گرفت. با پیدایش تجارت بین المللی و ارتباط با غرب تقاضا برای خرید پوسته این گونه صدف به سرعت افزایش یافت. موارد استفاده آن هم برای تولید دکمه ها و لوازم زینتی بود که برای مردم محبوبیت زیادی داشت. از این رو بر اثر صید بی رویه و مواجه شدن با تقاضای خارجی، بسیاری از مناطق ساحلی از صدف لب سیاه خالی شد. در نتیجه خیلی از مناطق اقیانوس هند امروزه جمعیت خیلی کمی از صدفهای لب سیاه دارد. مروارید ها به طور طبیعی زمانی که خرده ریزه خارجی در داخل آنها برود به وجود می آیند، که این شی معمولاً یک تکه کوچک از دانه سنگ یا شن است. برای از بین بردن این ذرات، صدفها یک لایه براق رنگین کمانی در اطراف خرده ریزه ها را می کنند که مروارید درست می شود. مروارید طبیعی بسیار نادر است. (از هر ۲۰۰۰ صدف ۱ عدد) و معمولاً کوچک و به شکل نامنظم می باشد. به دلیل ارزش زیاد مروارید، پژوهشگران در سالهای دهه ۱۹۰۰ راهی برای کاشت یک هسته در صدف (هسته گذاری) پیدا کردند تا مروارید گرد و منظم تولید کنند. در حال حاضر صدفها از نظر مروارید ارزش بیشتری دارند تا از نظر پوسته و گوشت داخل صدف تا به فروش برسند. این انقلاب (هسته گذاری) در صنعت مروارید، بر کشت مروارید بیشتر از جمع آوری صدفها تاکید دارد. صنعت پرورش مروارید لب سیاه از پلی نیزای فرانسه در ۱۹۷۶ شروع شد. امروزه این صنعت در پلینزی فرانسه سالانه بیش از ۱۴۰ میلیون دلار درآمد تولید می کند. کشت صدف لب سیاه برای تولید مروارید در جزایر میکرونزی از پتانسیل بالقوه بالایی برخوردار است. پرورش صدف می تواند منبع درآمد خوبی برای خانواده های صیادان در سواحل باشد. برای کشت صدف احتیاج به سرمایه زیادی نیست و آشنایی با فناوری ساده آن بوسیله روستاییان کافی است.

نیازهای محیطی و بیولوژی این موجودزنده

صدفهای لب سیاه از جمله نرم تنان دو کفه ای هستند، یعنی دارای دو پوسته می باشند که خانه و به شکلی محافظ بدن آنهاست. صدفهای مروارید لب سیاه در اعماق ۴۰ متر و بیشتر زندگی می کنند در اعماق دریا تجمع می کنند. زندگی صدفها با جنس نر بودن شروع می شود و بعد از ۲ تا ۳ سال به جنس ماده تغییر وضعیت می دهند. صدف ماده می تواند میلیونها تخم در آب رها کند که شناور هستند و با اسپرم جنس نر بارور می شوند. بعد تخمها از پوسته خود بیرون می آیند و به مرحله لاروی می رسند که آزادانه در آب باقی می مانند. بین ۲۵ تا ۳۵ روز بعد از مرحله لاروی کم کم به سمت پائین رفته و تبدیل به یک صدف مروارید ساز نوجوان می شوند که به لایه اولیه پوسته می چسبد. صدف مروارید ساز به وسیله فیلتر کردن آب تغذیه می کند و مواد قابل هضم را به دام می اندازد. صدف مروارید ساز لب سیاه در نواحی گرمسیری جزیره های اقیانوس آرام وابسته به ایالات متحده آمریکا پراکنده هستند. درجه حرارت آب بایستی بین ۲۵ تا ۳۵ درجه سانتی گراد باشد و شوری باید بالای ۳۳ ppt باقی بماند. صدف لب سیاه می تواند مدتی در گل و لای ته آب مقاومت کند که این امر در تغذیه آنها اثر زیادی می گذارد.

پرورش مروارید:

شروع و ادامه موفق اداره یک مزرعه یکپارچه صدف به طور کلی تعهد و وقت زیادی نیاز دارد. ۲ تا ۴ سال برای بدست آوردن اولین نتیجه تولید مروارید لازم است و پرورش دهندگان باید از سرمایه کافی برخوردار باشند تا بتواند مزرعه را در این مدت در وضعیت مناسبی برخوردار باشند.

انتخاب محل:

انتخاب محل مناسب برای راه اندازی مزرعه تعیین کننده است و انتخاب سایتهای ضعیف ممکن است باعث رشد آهسته، مرگ و میر یا بیماری در صدفها شود و یا مرواریدهایی با کیفیت پائین تولید کند. رهنمودهای زیر در زمینه مشخصات یک سایت خوب به شما در انتخاب یک مزرعه خوب کمک می کنند.

کیفیت آب:

برای پرورش صدف مروارید ساز لب سیاه آب بدون آلودگی دریا مورد احتیاج است، بهتر است سایتی را انتخاب کنید که از منابع آلاینده شیمیایی یا انبارهای نفت و مناطق پر جمعیت دور باشد و نزدیک منابع آب شیرین مثل رودخانه ها باشد.

۱ - عمق: بهترین عمق از ۲۵ تا ۳۵ متر می باشد.

۲ - جریان آب: باید یک ورودی باریک آب در نظر گرفته شود که آب تمیز و غذای جدید برای صدف آورده شود. اگر جریان آب زیاد باشد یا حرکت موجی داشته باشد کار در مزرعه سخت می شود و ممکن است باعث رشد ضعیف صدفها شود.

۳ - امنیت: صدفها ارزش فوق العاده ای دارند. پرورش دهندگان باید محلی را انتخاب کنند که خودشان یا کسی که به او اطمینان زیادی دارند از مزرعه شان به خوبی محافظت کند.

۴ - سکوت و آرامش:

پرورش دهندگان با برآورد رفت و آمد قایق های سنگین یا فعالیت ماهیگیری در سایت باید برخورد کنند زیرا آسیب و زیان به وسیله پروانه های قایقها و نخ قلابهای ماهیگیری مزارع را تهدید می کند. پس باید مزارع تا سرحد امکان به دور از رفت و آمد باشند.

بدست آوردن مروارید:

صدفها برای مزرعه از یکی از این سه راه به دست می آیند: جمع آوری وحشی و بزرگسال، جمع آوری به وسیله موج، هچری جانور، اغلب جمع آوری جانور وحشی زمانی آغاز می شود که مزرعه دار برای اولین بار یک منبع آماده از حیوان برای عمل هسته گذاری بدست آورد. به هر حال جمع آوری نوجوان وحشی ناپایدار است زیرا خارج کردن آنها به سرعت از محل، کاری خسته کننده است. صدفهای وحشی همچنین مرواریدهای کم ارزش تری در سن پائین تولید می کنند نسبت به آنهایی که در مزرعه نگهداری می شوند.

جمع آوری اسپات در مرحله لاروی از آبهای آزاد و مقیم کردن آنها در یک لایه اولیه و آویزان کردن آنها در آب یکی از روشهای معمول برای بدست آوردن مروارید از صدف لب سیاه می باشد که یک روش متداول و ارزان می باشد. مواد مختلفی می توانند برای جمع آوری اسپات صدف استفاده شوند اما پلی اتیلن سیاه ماده ای است که به نظر می رسد بهترین کارایی را دارد. این کار برای این است که بچه ها بتوانند از دست دشمنانشان پنهان شوند. جمع آوران باید آنها را روی طنابهای طولانی ۱-۲ متر در زیر سطح آب بیابانند.

طنابها باید در عمق ۲۰ تا ۳۰ متر در آب و کمتر از ۳۰ متر از کنار تپه های دریایی باشند برای اینکه توسط ماهیگیران شکار نشوند. صدف مروارید ساز لب سیاه عموماً هر دو سال یکبار در محل اسکانشان تخم ریزی می کنند. اگر پرورش دهندگان از زمان تخم ریزی آگاه باشند، می توانند دستگاههای جمع آوری کننده را با زمان تخم ریزی منطبق کنند. محل تخم ریزی صدف لب سیاه به خوبی مشاهده می شود اما به طور عادی از این روش کمتر برای بدست آوردن حیوان استفاده می شود. در پایان سال ۱۹۹۹ محل هچری صدف لب سیاه فقط در جزیره ای در اقیانوس آرام بود. بنابراین، این احتمال وجود دارد که پرورش دهنده احتیاج داشته باشد که روشهایی برای جمع آوری اسپات صدفها بدست آورد.